

POWIEWANIE (1) *sb n*

I sg powiów(a)ni(e)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. powiew.

O wietrze: wianie, może lekkie; (benignus) afflatus, flabrum (venti lene), flatus austri, proflatus (aestivus) Cn:

Wyrażenie: »powiewanie wiatru«: Przeto tego Miefiacza [stycznia] now pokaże fie łnieżny y mrozny/ Czwierć pierwa takiez/ Pełnia takie z powiewaniem wiatrow. LudWieś Bv.

Synonimy: dęcie, dmuchanie.

*Cf **POWIEWAĆ, WIANIE***

ALKa